

Forhold, og derfor tror jeg, at den ærede Ord-
fører i alt Fald tilnærmelsesvis har Ret i sin
Beregning, hvorefter der ved det af os fore-
slaaede Afgift vil indvindes en Merindtægt af
170,000 Rbd. Her kommer imidlertid Med-
sættelsen i Tolden til, og Spørgsmaalet er
da, hvilken Virkning denne vil have. Jeg tror,
at den i dette Tilfælde som i saa mange an-
dre vil bringe en forøget Indtægt, thi Tolden
er nu saa høj, at Spiritus kun i meget ringe
Maaly ja saagodt som slet ikke kan indføres her-
til fra Udlandet, men derimod vil en Medsæt-
telse, som den af Mindretallet foreslaaede, gan-
sikkert bringe en betydelig forøget Indførsel af
Sprit, og Indtægten derved vil langt overstige
den ringe Medsættelses finansielle Virkninger,
saaledes at man fuldkommen sikkert tør paa-
regne, at der ved den forøgede Indførsel vil
indvindes det Beløb, som efter den meget ærede
Ordførers Beregning endnu vil mangle til
Dækning for de Afgifter, hvorpaa vi ved andre
Love give Afkald; i alt Fald vil det være til-
strækkeligt dertil i det første Aar, og Mere be-
høve vi ikke at fordrø i dette Dieblis. Det
er 125,000 Rbd., der skal dækkes, og der skal
altsaa i det Hele gennem Brændevinsloven til-
veiebringes en Merindtægt af 250,000 Rbd.
for eet Aar, efter som Loven først skal træde i
Kraft den 1ste Oktober, saaledes at den al-
saa kun kommer til at virke i den halve Del
af Finantsaaret. Den Medsættelse i Indtæg-
ter, der vil finde Sted ved Ophævelsen af Af-
giften af den udenrigske Skibsfast, behøve vi
ikke at tænke paa at erstatte i det forestaaende
Finantsaar, thi den skal jo først træde i Kraft
den 1ste April 1873, og der kommer en Rigs-
dag sammen inden den Tid. Man kan nemlig
ingenlunde gjøre gjældende, hvad jeg har hørt
gjort gjældende under Sagens tidligere Be-
handling, at det er nødvendigt for Regjering-
en at have fuldkommen Sikkerhed for de frem-
tidige Aar med Hensyn til den Nedgang i
Indtægter, som de to andre foreliggende Love
ville bevirke. Rigsdagen har samme Interesse
som Regjeringen i at høre paa denne Ned-
gang, og jeg vil sige, at det maatte være et
mærkeligt Folkething, der blev valgt til Som-
mer, des som det ikke vilde bevilge Regjering-
en Erstatning for det Indtægtsstab, Stats-

lassen paa andre Punkter har lidt, naar det
viste sig, at det gjordes fornødent efter det
Budget, Finantsministeren fremlagde. Efter
Flertallets Forslag vil Merindtægten, naar
man gaar ud fra den ærede Finantsministeres
Beregning, blive 400,000 Rbd. — jeg tror,
at man tør ansætte den lidt højere — men
et saa stort Beløb vil under alle Omstændig-
heder ikke være fornødent for det forstkommende
Finantsaar. — Jeg tillader mig nu at gaa
over til Spørgsmaalet om de forskjellige For-
slags Virkning for Forbrugerne. Efter Fler-
tallets Forslag vil Afgiften blive 1 3/4 p. højere
pr. Pot end nu, og Tolden vil ikke blive ned-
sat. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes den
ærede sidste Taler kunde antage, at den for-
høiede Afgift slet ikke vilde falde Forbrugerne
til Last. Jeg tror vel ikke, at den vil falde
dem til Last med hele dens Beløb, men dog
med en stor Del deraf, og jeg tør vel sige
med over Halvdelen, saaledes at Prisen pr.
Pot vil blive forhøiet med 1 p. Dette Punkt
bringer mig tilbage til adskillige Bemærk-
ninger, som den ærede Finantsminister gjorde un-
der Sagens forrige Behandling, og som jeg
ikke da fik Leilighed til at besvare, idet
Ordet blev mig affaaeret ved den stedsfundne
Aflutning. Den ærede Minister gjorde den
Indvending imod de Beregninger, der ere op-
stillede i Udvalgets Betænkning, at man paa
ingen Maade turde forudsætte, at hele Be-
slyttelsen faldt Forbrugerne til Last, idet den
hidrog til en Forøgelse af Brændevinsprisen.
Deri kan jeg give den ærede Minister fuldkom-
men Ret, men noget Saadant er heller ikke
blevet paastaet. I Betænkningen er netop
gjort det Samme gjældende, som Ministeren
gjorde gjældende, nemlig at der kan indtræffe
enkelte Aar, hvori Beslyttelsens fulde Beløb
virker til Forhøielse af Brændevinsprisen, me-
dens den i andre Aar kun for en Del virker
dertil, og det undrede mig høiligt, at den
ærede Minister i den Grad har kunnet mis-
forstaa Betænkningen, at han paa en Maade
har kunnet framsætte Argumenter imod os,
der have affattet Betænkningen, som vi selv
have fremsat. Det er netop Tilfældet, hvad
ogsaa vi have sagt, at Beslyttelsen kun i ganske
enkelte Aar virker med sit fulde Beløb, hvor-